

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh: Pr. Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Coslujitor: Pr. Leonardo Ioan Atudorei

+40 747 580 111

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruivi.” (Romani 12, 12)

Anul IV • Nr. 33 (116) • 26 noiembrie 2023

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

„Nu doar gura noastră trebuie să postească”

Sfântul Ierarh Ioan Gură de Aur

„Ceea ce ne face evident postul nu este abținerea față de hrană, ci fuga față de păcat. A nu vedea în post decât o privare de mâncare înseamnă a-i face o mare nedreptate. Dacă voi postiți, arătați-o prin faptele voastre! Nu doar gura noastră trebuie să postească, ci și ochii noștri, urechile noastre, picioarele, mâinile noastre, tot trupul nostru.”

Cu noi este Dumnezeu

Greutățile vieții fac rugăciunea mai puternică

Vrăjmășiile, scârbele și necazurile vieții par, la prima vedere, că îndepărtează de rugăciune. Acestea pot să îndepărteze însă doar pe cel slab legat de Dumnezeu. Pe acela care cu sinceritate Îl iubește și-L caută pe El, acestea pot încă și mai mult să-l facă lucrător în vremea unui necaz. Necazurile sunt precum vânturile – sting flăcările slabe și aprind focul puternic. Răceala inimii, uitarea de sine, indiferența și toate plăcerile păcătoase și egoiste se arată dușmani de moarte ai rugăciunii. Am putea să exprimăm aceasta în următorul chip: greutatea în viață fac rugăciunea mai ușoară, iar ușurătatea vieții face rugăciunea mai grea. Pentru aceasta, Sfinții Părinți ne sfătuiesc să nu cârtim împotriva necazurilor în viață. Ele ne sunt trimise de Pronia lui Dumnezeu spre binele nostru. Iar noi trebuie să le folosim, ca să aprindem prin ele jarul rugăciunii în inima noastră. (Arhimandritul Serafim Alexiev, *Călăuză rugătorului ortodox*)

* * *

Dacă pe om pune stăpânire mahnirea duhului, trebuie să o curețe prin rugăciune, ca ea să se prefacă în adevărata și curată înfristare universală și prin aceasta să-l înalțe la Dumnezeu pe pătimitor. Iată de ce Apostolul Iacov scrie: *Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage* (Iacov 5, 13), căci rugăciunea nu este altceva decât suspinarea a duhului către Dumnezeu, acel suspin negrăit cu care *Duhul însuși mijlocește pentru noi* (Romani 8, 26). Rugăciunea este chemare în ajutor îndreptată spre Cel ce mă cheamă la Sine prin suferința mea. Nimeni nu poate săvârși însă asta „pentru mine” sau „în locul meu”, al celui ce sufăr. Toate acestea sunt treaba mea personală, efortul meu, avântul meu, transfigurarea mea creatoare. Alt om poate să mă ajute cu sfatul; Domnul nu poate să nu mă ajute dându-mi puteri și lumină – dar, de săvârșit curățirea și luminarea mea trebuie să le săvârșesc eu însumi. (Konstantin V. Zorin, *Ghimpele din trup*)

Cnămpie din lumina sărbătorii

De ce se feresc unii oameni de Hristos?

Doxologia.ro

Unii nu vor să se apropie de Hristos pentru că nu sunt dispuși să plătească prețul pe care acesta îl cere. Căci dacă vrei să îl urmezi pe Hristos, trebuie să fii dispus să sacrifici tot ceea ce se află în contradicție cu cerințele divine. Trebuie să fii dispus să te lepezi de tine, să îți porți crucea zilnic și să îl urmezi pe Domnul (Luca 9,23).

Mântuitorul le-a spus oamenilor să se gândească bine înainte să își asume rolul de discipol al Domnului, iar acela care nu este dispus să renunțe la orice obstacol din calea credinței nu poate fi ucenicul lui Hristos (cf. Luca. 14, 25-35).

Un exemplu trist este cel al tânărului conducător bogat. Era stăpânit de păcatul avariției. Astfel, atunci când Domnul i-a cerut să își vândă toate averile și să-L urmeze, tânărul a plecat trist de la Hristos. (Matei 19, 16-22). Nu a vrut să plătească prețul!

Pentru unii decizia de tot ce este lumesc este o cerință prea mare (2 Tim. 4:10) în schimbul uceniciei. Alții nu își permit să piardă timpul. Și astfel dau la schimb eternitatea pentru câteva clipe.

Scuzele sunt multe, rezultatul este același. Alte lucruri sunt prioritare înaintea lui Hristos.

Sfânta Scriptură - izvor de înțelepciune

Cum face Domnul gard în jurul nostru, păzindu-ne de toată lucrarea diavolului (I)

Claudiu Balan | ortodoxiatinerilor.ro

În cartea Iov din Sfânta Scriptură aflăm un lucru extraordinar, că Dumnezeu a făcut gard în jurul lui Iov și diavolul nu se poate atinge de el. Pentru a înțelege mai bine contextul, iată discuția din Biblie dintre Dumnezeu și Satan: „Dar într-o zi îngerii lui Dumnezeu s-au înfățișat înaintea Domnului și Satan a venit și el printre ei. Atunci Domnul a zis către Satan: «De unde vii?» Iar Satan a răspuns Domnului și a zis: «Am dat târcoale pe pământ și m-am plimbat în sus și în jos». Și Domnul a zis către Satan: «Te-ai uitat la robul Meu Iov, că nu este nici unul ca el pe pământ fără prihană și drept și temător de Dumnezeu și care să se ferească de ce este rău?» Dar Satan a răspuns Domnului și a zis: «Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu? N-ai făcut Tu gard în jurul lui și în jurul casei lui și în jurul a tot ce este al lui, în toate părțile și ai binecuvântat lucrul mâinilor lui și turmele lui au umplut pământul? Dar ia întinde mâna Ta și atinge-Te de tot ce este al lui, să vedem dacă nu Te va blestema în față!» Atunci Domnul a zis către Satan: «Iată, tot ce are el este în puterea ta; numai asupra lui să nu întinzi mâna ta». Și Satan a pierit din fața lui Dumnezeu.” (Iov 1, 6-12)

Înainte de toate trebuie să observăm că **Domnul Însuși îl laudă pe Iov între toți oamenii pământului**, lucru pe care Dumnezeu îl face foarte rar. Atât de rar încât din toată Scriptura eu mi-aduc aminte doar de câțiva oameni laudați de El: Avraam, Moise, David, Ioan Botezătorul, Fecioara Maria și Pavel.

Iov a fost cel mai mare sfânt din vremea lui pe pământ, căci așa zice Domnul: „și omul acesta era cel mai de

seamă dintre toți răsăritenii” și iarăși zice „nu este nici unul ca el pe pământ”. Și să ne gândim că el a trăit înainte de darea legii lui Moise pe Sinai, adică în vremuri în care oamenii, căzuți și depărtați de Dumnezeu, nu aveau un reper clar a ceea ce este bine și rău. Nu mai știau ce e bineplăcut Domnului și ce nu. Iov, tot ce face, face din conștiința proprie și din harul lui Dumnezeu care era în el.

Iov e un sfânt așa de mare, căci într-o lume idolatră și căzută, el trăia în curăție, având o singură singură soție și mulți copiii, fiind om harnic și cinstit, închinându-se doar unui singur zeu, chiar Celui adevărat, Dumnezeu cerului și al pământului, crescându-și copiii în frică de Domnul, și nedreptățind pe nimeni. Iov se ferea de tot răul ca și cum ar fi avut legea scrisă în inima lui. Și totuși marele și dreptul Iov a fost laudat de Dumnezeu înaintea diavolului nu doar pentru ceea ce era ci mai ales pentru ceea ce urma să fie.

Când Dumnezeu laudă pe cineva, vede viața lui de la început la sfârșit, vede deschiderea inimii lui în toate circumstanțele vieții, vede credința și faptele lui de la A la Z. De aceea lauda adusă lui Iov de Domnul cuprindea deja și biruința lui asupra celei mai mari suferințe care urma să o suporte un om: moartea copiilor, pierderea tuturor averilor, pierderea prietenilor și a cinstei din partea oamenilor și în final pierderea sănătății.

Satan îi spune Domnului că Iov trăiește ca un sfânt pentru că are beneficii multe de pe urma credințioșiei sale, iar dacă i s-ar lua toate acestea Iov n-ar mai fi drept, fără prihană și cinstitor de

Dumnezeu. Dintre beneficiile pe care Satan le subliniază este și **gardul din jurul lui Iov**. Ce este acest gard? Atenție nu e vorba de un gard fizic, căci mai departe se vorbește și de un gard fizic din jurul casei lui. E vorba de un gard nevăzut, de fapt de o putere nevăzută care-l ocrotește pe Iov permanent.

De unde știa diavolul de acest gard, de această putere nevăzută care-l înconjoară pe Iov? Din încercările pe care le-a avut în a-l ispiți. Satan s-a apropiat de Iov și nu a putut să se atingă de el cu nimic, căci o putere nevăzută îi stătea împotriva. E ca și cea putere care n-a lăsat-o pe desfrânata **Maria Egipteanca** să intre în biserica Sfântului Mormânt de la Ierusalim din cauza păcatelor ei. Și abia după ce și-a dat seama că necurăția mare a vieții ei o oprește să intre acolo, s-a pocăit înaintea Domnului și apoi a primit voie să intre.

Dragilor, aici este ideea esențială: **Există un gard „viu” de Har pe care Domnul îl ridică în jurul iubiților Lui. Există o haină a Harului care ne protejează de toată ispita satanei, de tot lucrul rău, de toți oamenii gâlcevitori și de toată reaua întâmplare.**

Ridică Dumnezeu acest scut de har doar în jurul celor câțiva preferați de El sau în jurul tuturor? Nu. Domnul vrea ca toți să se îmbrace în puterea Harului Său și pe toți îi cheamă la Sine. Acesta e botezul, îmbrăcarea în Hristos, îmbrăcarea în Harul lui Dumnezeu, căci câți în Hristos ne-am botezat în Hristos ne-am și îmbrăcat. N-ar trebui să fie creștin fără această haină de putere a lui Dumnezeu!

Și totuși, realitatea ne spune altceva. E plină lumea de creștini, ca mine, ca noi, păcătoși și dezbrăcați de Harul Domnului. Ce ne dezbracă de această haina a Harului? Ce ne face să pierdem acest gard care ne protejează de toate ispitele? Răspunsul e simplu și clar: păcatele noastre. Prin fiecare păcat noi alungăm pe Duhul Sfânt din ființa noastră. El pleacă pentru că nu poate fi părtaș la lucrarea celui rău care se desfășoară atunci în noi.

Domnul a păstrat gardul nevăzut în jurul lui Iov, căci acesta era drept și se ferea de tot răul. Faptele bune atrăgeau Harul Domnului și grija Lui, dar și invers: Iov făcea faptele bune văzând purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de el, într-un fel să răspundă cu dragostea la dragostea Lui.

Concret, pentru noi astăzi, cum am putea să trăim fără să cădem în ispita Satanei? Ce am putea face ca să avem și noi acest gard de protecție în jurul vieții noastre? Câți n-am vrea oare această putere nevăzută care să ne protejeze? Sfânta Scriptură și mai ales psalmii sunt pline de promisiunile Domnului care mărturisește că ne va fi aproape mereu, dacă noi îl vom asculta. **(Va urma)**